

СЕКЦІЯ 20. УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМИ СИСТЕМАМИ І ПІДГОТОВКА КАДРІВ

ВИХОВАННЯ МОРАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ НА ОСНОВІ ПРАВОСЛАВНОЇ ВІРИ

Бабасєв О. В.

Харківська Духовна Семінарія, м.Харків

Головною відмінністю людини від тварини є усвідомлення поняття моралі, а, як наслідок, виховання в собі моральних якостей, які стають її характерною рисою. Перетворення моральних норм на суб'єктивну моральність є моральні почуття — стійкі переживання у свідомості людини, її суб'єктивне ставлення до себе, явищ суспільного буття, до інших людей. Певний тип поведінки набуває для індивіда значення й усвідомленості через почуття задоволення, радості або, навпаки, — сорому, дискомфорту. Виховання моральної свідомості у дитини пов'язане із мотивацією до формування особистості у собі певних якостей. Але цей процес ускладнюється впливом на свідомість інших факторів, які за відрізняються за силою впливу, яскравістю вражень та інформаційним змістом. Середовище постійно пливає на свідомість, та формує в дитині певну систему світосприйняття і норм поведінки. Головною метою процесу виховання є формування здатності до аналізу середовища, власної вчинків та здатності до вільного вибору способу дій і здатності до моральної поведінки. Для цього треба визначити саму систему цінностей, деякий базис, яким буде усе формуватися.

Православна віра дає можливість формування моральної поведінки дитини на основі своїх головних принципів : людяності та самовдосконалення, шляхом наближення до морального абсолюту – Бога. Мотивацією до виконання морального закону стають не умови середовища навколо дитини-індивіда, а власний емоціонально-психологічний зв'язок із Прикладом і Взірцем – Богом. Дає можливість сформуванню системи цінностей із точкою відрахунку у Самому Абсолюті, що підкреслює повсякчасну актуальність цього світогляду і його універсальність.